

Hírlevél

2001. június V. évfolyam 2.

A Bajtársi Egyesületek Országos Szövetségének időszakos kiadványa

A kiadvány térítésmentes, sokszorosítható

Gondolatok a nyugállományú katonák IV. Országos Fóruma elé

A Honvédelmi Minisztérium és a Bajtársi Egyesületek Országos Szövetsége közös szervezésében immár negyedik alkalommal kerül sor a nyugállományú katonák tanácskozásának összehívására. Mind a Honvédelmi Minisztérium illetékes vezetői, mind a Bajtársi Egyesületek képviselői számos rendezvényen és alkalommal megerősítették, hogy szükségesnek és fontosnak tartják rendszeres időközönként – legalább két évenként – a nyugállományú katonák képviselőinek összehívását és a velük való tanácskozást. Ezekre a találkozásokra, a honvédelmi vezetés részéről való érdeklődésre, törődésre és gondoskodásra méltán tartanak igényt a nyugállományú katonák. Ezen igényüket megalapozta az a több évtizedes szolgálat, amelyet a honvédség kötelékében eltöltöttek, amely során a szolgálat érdekében – más állampolgároktól eltérően – számos korlátozást és hátrányt vállaltak magukra. Pl. sajátos vezetési rendben, a pszichikumot megterhelő szigorú alá és fölrendeltségi viszonyok között, pontosan meghatározott napirend szerint éltek. Többször kényszerültek – annak minden következményével együtt a család életére is kiható – helyőrség- és lakóhely-változtatásra, infrastrukturálisan és kulturálisan elmaradott helyzetű településeken szolgálni, évenként jelentős mennyiségű időt a családtól távol tölteni, a maradék szabadidőt is a szolgálatnak alárendelni stb. Mindezek – s az itt nem említettek alapján – mind a hivatásos, mind a nyugállományú katonák – nyugat-európai társaihoz hasonlóan – a társada-

lomtól és az államhatalomtól joggal igényelhet a szolgálat követelményeivel arányban álló anyagi és erkölcsi kompenzációt.

Az 1996-ban elfogadott szolgálati törvényt ez irányban már néhány jelentős lépést. Ez a törvény már elismerte a katonai szolgálat különleges közszolgálati jellegét, az ezzel járó nagyobb áldozatvállalást és az ezzel arányban álló erkölcsi és anyagi megbecsülés iránti igény indokoltságát. Tehát joggal sürgeti folyamatosan a Bajtársi Egyesületek Országos Szövetsége – és más érdekképviselői szerv is – mind az aktív, mind a nyugállományú katonák nagyobb erkölcsi és anyagi megbecsülését, az idős katonákkal való fokozottabb törődést és gondoskodást.

Úgy véljük, hogy – az előzőek ellenére sem – történt lényeges változás a nyugállományú katonák helyzetében. A Bajtársi Egyesületek Országos Szövetségének múlt évi küldöttközgyűlésen is számos javaslat hangozott el a nyugállományú katonák helyzetének javítására, a tettek azonban még váratnak magukra. Ezért is van nagy jelentősége annak, hogy a nyugállományú katonák időközönkénti áttekintés helyzetüket, számba vegyék a történeteket és országos szinten a honvédelmi vezetés elé tárják gondolataikat és megtehessek javaslatukat.

A nyugállományú katonák helyzete a jelenlegi struktúrában – besorolva és beátlagolva valamennyi nyugdíjas közé – nem oldható meg. Ezért az ország vezetésének bátrabb lépésre kellene magát elszánni és a nyugálla-

mányú katonákat – több NATO országhoz hasonlóan – kivenni az Országos Nyugdíj Intézet hatásköréből – és teljes egészében a HM tárca ellátási körébe utalni (áttenni). Ugyanis az Országos Nyugdíjbiztosítási Igazgatóságának nem áll módjában a katonák differenciált vagy megkülönböztetett kezelése. Ennek kezdeményezője és kidolgozója a Honvédelmi Minisztérium lehetne. Tekintettel arra, hogy egy ilyen strukturális változás hosszabb időt igényel, első lépésként esnek néhány fontosabb elemét a most készülő új szolgálati törvényben kellene már érvényesíteni.

A nyugállományú katonák közvélemény igen pozitívnak értékelte és értékeli a kormányzat azon törekvését, hogy a készülő nyugdíj reform során fokozottabban érvényesüljön a biztosítási elv, a járulék befizetésekkel arányosabb nyugdíj. Tekintettel azonban arra, hogy ez a jelenlegi nyugdíjasokat, nyugállományú katonákat nem érinti, úgy véljük, hogy a nyugdíjak emelésénél az elvet már követni nem lehet és véget lehet vetni a több évtizedes munkával- és járulékfizetéssel megalapozott nyugdíjak és a szociális ellátás keretébe tartozó járadékok összekeverésének.

Az új szolgálati törvény elé, nagy várakozással tekint a katonák közvélemény. A nyugállományú katonák azt várják és igénylik, hogy az új szolgálati törvény is külön fejezetbe rögzítse – de a jelenleginél szélesebb körben, újabb jogos járandóságokkal bővítve a nyugállományú katonákra vonatkozó szabályokat; a velük való foglalkozás alapelveit; az ellátás és gondoskodás körét; valamint szervezeteik, egyesületeik, klubjaik támogatásának rendjét, a Honvédelmi Minisztérium (és a katonai szervezetek) ebben való feladatait. Ezt követően a törvény végrehajtására kiadásra kerülő Honvédelmi Miniszteri rendeletek között szükségesnek tartanak egy olyan kodifikált utasítás kiadását, amely csak a nyugállományú katonákkal és egyesületeikkel foglalkozik. Ebben kerülne részletes szabályozásra a törvényben rögzítettek végrehajtásának rendje, formája, szervezeti kerete, kiemelten az illetékes katonai szervezetek kötelezettsége és az ezekhez szükséges anyagi és személyi feltételrendszer.

Úgy vélem, hogy ezek a gondolatok hozzájárulhatnak a tanácskozás eredményességéhez, a résztvevők cselekvő aktivitásához, a közös álláspontok kialakításához.

Budapest, 2001. június 6-án

Dr. Herczeg Ottó ny. ezds.
a BEOSZ elnökségének tagja

A rendszerváltás után, a 90-es évek elején a Bajtársi Egyesületek Országos Szövetségét létrehozó 18 szervezet, amely többségében a hivatásos állományt tömörítette kettős feladatot állított maga elé: egyrészt megteremteni azt a szervezeti formát, amelyben az állomány, a hivatásosok és nyugdíjasok egyaránt önként tevékenykednek a honvédelem népszerűsítésében, a katonahagyományok ápolásában, másrészt pedig bensőséges, családias légkör megteremtésével együvé tartozásukat, kölcsönös segítségnyújtásukat kifejezésre juttatják. E szervezetek célul tűzték ki, hogy felkarolják a katonanyugdíjasok érdekvédelmét és megszervezi érdekképviselését. Felvállalták, hogy erejükhez mérten részt vesznek a honvédelmi nevelőmunkában, betöltik a Magyar Honvédség, a hivatásos és nyugállományú katonák közötti összekötő szerepet.

Az egyre sokasodó igények és az alapító szervezetek tájékoztató, szervező munkája eredményeként gyorsan nőtt a BEOSZ tagegyesületek száma, így a taglétszám is. Az alapítók és a megválasztott vezető szervek a Szövetség megalakítását követően a működési feltételek biztosításához kérték a HM, az MH és különböző szponzorok anyagi támogatását. A kérés kedvező visszhangra talált a tárcánál, amelynek eredményeként már az első években – ha nehezen is – de sikerült irodahelyiséget és néhány technikai eszközt beszerezni. Részben, ideiglenes jelleggel, megoldást nyertek a személyi problémák is (2 fő részfoglalkozású alkalmazott segítette az elnökség munkáját.) Beüzemeltetésre került a BEOSZ iroda is, minimális technikai eszközök is rendelkezésre álltak (azóta bebizonyosodott, hogy mindezek nem elégségesek).

A '90-es évek közepén új helyzet állt elő a szövetség életében. A jelentkező új igények és az áldozatos szervező munka eredményeként a szövetség tagegyesületeinek száma elérte a hatvanat, a taglétszám pedig a nyolcezeret. Ez jelentősen megnövelte a szövetség elnökségének koordináló, tájékoztató munkáját. Az évek folyamán egyre jobban kiteljesedett a BEOSZ érdekvédelme és érdekképviselése is. A szervezeti felépítésben jelentős változást jelentett a tagegyesületek régiókénti szerveződésének létrejötte. Ezzel javult a tagegyesületekkel való foglalkozás színvonala, de ez még korántsem

Hogyan tovább, BEOSZ

volt elegendő. Hiányzott az országos elnökség közvetlen, személyes kapcsolata a tagszervezetekkel (ez még ma is problémás.) A társadalmi munkában dolgozó elnökség tagjai főleg országos illetve régiószintű rendezvényeken tudnak megjelenni, a tagegyesületekkel az elnökségi iroda pedig csupán postai levelezésekre és telefon érintkezésekre szorítkozik.

A legutóbbi közgyűlés állásfoglalása megerősítette, hogy a megnövekedett létszámú BEOSZ rendkívül nehéz körülmények között, gyakran emberfeletti erőfeszítések mellett, 1990 óta összességében eredményesen végzi alapszabályzatában meghatározott feladatait. Az elmúlt 10 év alatt megerősítette szervezetét, kialakította munkájának profilját, felépítése működőképes, átfogja az ország egész területét. Azt is megállapította, hogy a széleskörű tevékenység a nagy taglétszám, az újszerű körülmények és igények között számos új gond jelentkezik, amely jelentősen megnöveli az elnökség leterheltségét. Az utóbbi években gondot okoz az egyébként áldozatos munkát végző elnökség néhány tagjának, más irányú elfoglaltsága miatti visszahúzódása a BEOSZ-ban végzendő operatív munkától. Ezért felvetődött, hogy célszerű lenne az elnökség tagjainak átcsoportosítása egyes fontosabb munkaterületekre, elsősorban a régiókkal és a tagegyesületekkel való közvetlen munkakapcsolatra. Sőt indokolt friss erő bevonása az elnökség munkájába (van erre lehetőség és példa is).

Az utóbbi évek tapasztalatai azt mutatják, hogy az erőfeszítések, a HM-től kapott szerény támogatás ellenére mindinkább előtérbe kerültek a szövetség munkáját nehezítő, esetenként gátló körülmények. Ezek elsősorban a működés személyi feltételeinek hiányában, a technikai ellátottság alacsony szintjében mutatkoznak meg. Nem vált valóra az az 10 évvel ezelőtti elképzelés, hogy a szövetség gazdaságilag, anyagilag önállóvá, illetve önellátóvá válik. Lényegében a nagy létszám ellenére is a szövetség nem tudja saját magát fenntartani. Ennek oka elsősorban a tagság alacsony jövedelmi szintjében, a megnövekedett szociális problémákban, a támogatás hiányában, a meglévő szponzorok szegényes segítségnyújtásában keresendő. Lénye-

ges tagdíjmelésre – bár erre már többször gondoltunk – a fenti indokok miatt nem számíthatunk. A tárcaszintű és országgyűlési támogatás ugyan nagyon lényeges és nélkülözhetetlen, de a működés feltételeinek biztosításához korántsem elegendő. Mindezek következtében gyakran felvetődik az ellehetetlenülés kérdése a bizonytalan anyagi körülmények miatt.

Napjainkra az a helyzet állt elő, hogy a szövetség rövid időn belül válaszüti elé kerül. Vagy megteremti a működésének feltételeit, vagy napirendre tűzi tevékenységi körének szűkítését. Szeretnénk, ha erre az utóbbira nem kerülne sor. A szövetségben, az elnökségben és a tagegyesületekben megvan az akarat és az elszántság a probléma megoldására.

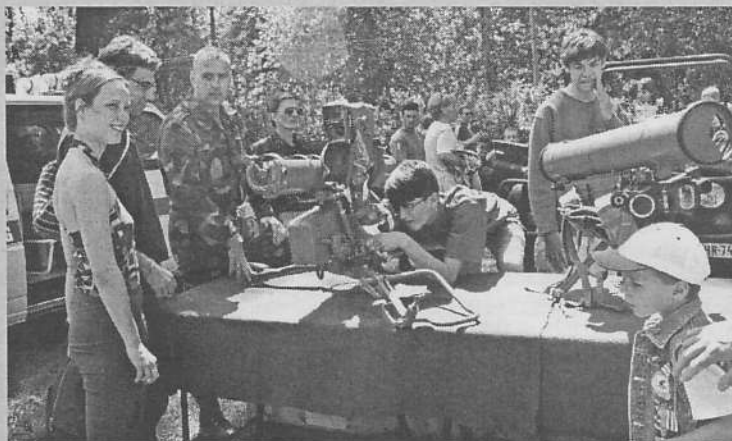
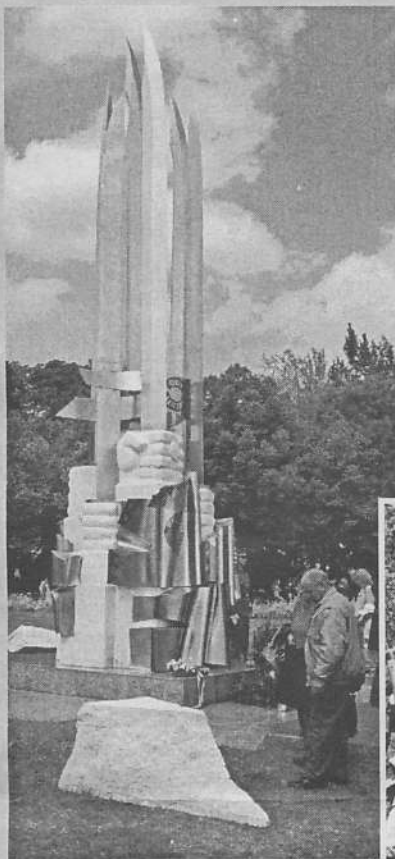
Gondjaink megoldását nagyban nehezíti, hogy a társadalmi csoport (nyugállományú katonák, rendőrök, közalkalmazottak és azok hozzátartozói) jelenleg szervezetiileg megosztott. Ma legalább 3–4 olyan szervezet van, amelyik ezen társadalmi csoportok bázisán kíván dolgozni. Ebből adódóan az anyagi erőforrások szétforgácsolódnak (minden szervezet külön irodát tart fenn és több alkalmazottat foglalkoztat). A cél érdekében indokoltnak látszik ezen a helyzeten változtatni. Talán ez lehet az egyik lehetséges út a gondok megoldására, és egy életképes, önálló társadalmi szervezet létrehozására, amely megfelelően képes a hivatásos és nyugállományú katonák, rendőrök, közalkalmazottak és azok hozzátartozóinak összefogására, szervezetei és tagjaik képviselére.

Bizakodást jelent számunkra, hogy a közeljövőben az országgyűlés által elfogadásra kerülő HSzT szerint a nyugállományúak szervezetei, így a BEOSZ is jelentősebb anyagi, technikai és pénzügyi támogatásban részesülhet. Ez azonban még csak ígéret. Összességében feltétlen indokolt, hogy megoldást kell találni a 11 éve anyagi gondokkal küszködő szövetség, a katonák, rendőrök tízezres táborát tömörítő BEOSZ megerősítésére, működési feltételeinek biztosítására.

Iványi Nándor
ny. edzs.
BEOSZ titkár

Honvédelmi nap – 2001

Ópusztaszertől a Városligetig

Fotó: Kacsó Lajos

Napirenden a honvédségi nyugdíjasok

A Bajtársi Egyesületek Országos Szövetségének elnöksége május 29-én kibővített ülésen vitatta meg a következő hónapokban sorra kerülő két na-

gyobb rendezvényével kapcsolatos tennivalókat. A tervek szerint június 22-én rendezik meg a nyugállományú katonák IV. országos fórumát, amelyen na-

pirendre kerülnek a nyugállományú katonák és a honvédségi nyugdíjasok helyzetével kapcsolatos gondok és tennivalók. Jelenleg a honvédség szociális gondoskodási körébe mintegy 35 ezer idős ember tartozik, közülük több mint 20 ezer fő nyugállományú katona.

A fórumon megvitatják a Honvéd Nyugdíjsház és az Önszegélyző Pénztár létrehozásával kapcsolatos tennivalókat, valamint az idősgondozás jelenlegi gondjait és feladatait. A másik jelentős rendezvény, a katonanemzedékek X. találkozója szeptemberben lesz Balatonkenesén, ahol összegzik a BE-OSZ tizenegy éve folyó munkájának tapasztalatait.

Mit adott a BEOSZ?

Pályázat – 2001.

A BEOSZ Elnöksége 2001-ben a terveknek megfelelően folytatja a szociális és karitatív tevékenységét, szorosan együttműködve a „Bajtársainkért” Alapítvány Kuratóriumával. Ennek a tevékenységnek egy részét képezi az egyszeri segély, illetve adomány elnyerésére kiírt pályázat. A Hírlevél 2001. januári számában közzétett „Pályázat – 2001” anyagi hátterét a 2000. évben rendelkezésre álló pénzösszeg – a Szerencsejáték Rt. adománya, valamint a „Honvédbál – 2000” rendezése során a szponzorok befizetései – azon maradványa képezi, amelyet nem használtunk fel a 2000. évben. Mivel a kapott összeget szigorú feltételek szerint, csak meghatározott célokra használhattuk fel, a pályázati feltételek mindkét évben azonosak voltak a kiírásokban.

A rendelkezésünkre álló közel 4,9 millió forintból 2000-ben mintegy 3,33 millió forintot használtunk fel a „Pályázat – 2000” lebonyolításakor. Így a 2001. évre 1,57 millió forint maradvánnyal számolhattunk. Ebből az összegből 350 000 Ft-ot a Katonanemzedékek X. Jubileumi Találkozóján használtunk fel. A „Pályázat – 2001” első felére kifizettünk 920 000 Ft-ot – a később részletezték szerint –, így erre az évre maradt még 300 000 Ft.

Azt a fő elvet követtük a segélyezésre rendelkezésre álló összeg elosztásakor, hogy minél nagyobb rész kerüljön, minél hamarabb a rászorulókhhoz.

Ennek megfelelően a teljes összeg (4,9 millió Ft) 58%-át 2000. évben, 32%-át 2001. évben, a maradvány (1,57 millió Ft) 75%-át a 2001. év első felében, 25%-át a második felében használjuk fel. A segélyezésre rendelkezésre álló teljes összeget 2 év alatt 3 alkalommal elbíralt pályázatok alapján 73%, 20%, 7%-nak megfelelő arányban juttatjuk el a nyertes pályázóknak és a 2001. év végére a teljes összeget felhasználjuk.

A továbbiakban a „Pályázat – 2001” március 31-i határidejű részének rövid áttekintését, a számszerű adatokat és a levonható tanulságokat foglaljuk össze.

A beérkező pályázatokat a BEOSZ szociális bizottsága, összegyűjtötte, csoportosította és a 04. 04-i ülésén előzetesen elbírálta, majd javaslatait az összes eredeti okmánnyal együtt a „Bajtársainkért” Alapítvány Kuratóriumához felterjesztette.

A Kuratórium 04. 09-én ülésezett, ahol a felterjesztett javaslatokat néhány helyen módosítva döntött a pályázatokról.

Határidőre beérkezett 134 pályázat, 61-et elfogadott, 73-at elutasított az alábbiak szerint:

1.a.) A katonai szolgálat során marandó egészségkárosodást szenvedettek segélyezésére 3 pályázat érkezett mind-

hármát elfogadták, két esetben a javasolt 20 000 Ft-os segélyt 30 000 Ft-ra emelték.

1.b.) A szolgálati feladat végzése közben elhunyt hivatásos katonák közvetlen hozzátartozóinak segélyezésére felmerült négy név közül egy özvegy tisztefeleség kapott, a javasolt 30 000 Ft helyett 40 000 Ft segélyt.

A kuratórium úgy döntött, hogy ezeket a segélyeket nem postán kell elküldeni, hanem személyesen kell átadni. A szerény pénzbeli támogatás átadásával egy időben érzékeltetni kell a Magyar Honvédség folyamatos figyelmét, segítő szándékát, ezen belül a BEOSZ és az illetékes tagszervezet szerepét, baráti közeledését.

A segélyek átadását a felterjesztő tag-egyesültek az előzőekben megfelelően végezték el. A szentendrei Kossuth Lajos Nyugdíjas Klub, a vápalotai Gábor Áron Nyugdíjas Klub és a budapesti Gábor Áron Tüzér Bajtársi Egyesület vezetői még arra is gondoltak, hogy belépési nyilatkozatokat vigyenek magukkal és a látogatás során a segélyezett „tiszteletbeli tag”-gá fogadják. Az ilyen gesztus többlet ér, mint bármilyen összegű pénzsegély.

1.c.) Az igen nehéz szociális helyzetben lévő honvédségi nyugdíjasok, illetve azok özvegyei segélyezésére 103 pályázat érkezett, amelyből a kuratórium 51-et fogadott el. Általában 10 000 Ft-ot, néhány esetben 20 000 Ft egyszeri segélyt kaptak a sikeres pályázók.

A kuratórium döntésében a következő elemzést érdemes figyelembe venni.

A pályázatok zöme csoportos pályázat, azonban több esetben a felterjesztő tagegyesület vezetősége megelégedett azzal, hogy a segélyezésre szoruló egyszerű névsorát küldte be, hozzátéve, hogy az illető „nagyon beteges, nagyon rászorul a segítségre.” Nem írták le az illető konkrét helyzetét, nem mellékeltek egyetlen igazolást, nyugdíjszelvényt, orvosi igazolást sem. A BEOSZ Szociális Bizottsága, illetve a „Bajtársainkért” Alapítvány Kuratóriuma teljes mértékben elfogadta a felterjesztő tagegyesület vezetőségének véleményét, jogosnak tartotta a segélyezési javaslatot, azonban ezek a pályázók az összes pályázat sorrendbe állításakor mindenképpen háttérbe szorultak azokkal szemben, ahol a pályázatok széleskörű helyszíni tanulmányt, mindenféle szükséges igazolást, a pályázó sajátkezü aláírásával szignált kérelmét is tartalmazták.

Mindenkinek világosan kell látnia, hogy a pályázatok tartalmával kapcsolatos előírások elsősorban nem az elbíráló bizottságok „Meggyőzése” miatt szükségesek, hanem a bizottságok munkájába azért kellene, hogy azok a pályázatok egymáshoz viszonyított elbírálásakor reális sorrendet legyenek képesek felállítani.

A következő tagegyesületek az előbb leírt hibákat valamilyen fokon elkövették, ezért a felterjesztéseik, vagy azok egy része más pályázatokkal szemben hátrányos besorolást kapott, azaz az egyébként rászorulóknak nem kaptak segélyt: Honvéd Nyugállományú Klub, Pécs; MH Nyugállományúak Klubja, Zalaegerszeg; Fegyveres Erők és Testületek Nyugállományú Tagjainak Klubja, Hódmezővásárhely; Fegyveres Erők és Rendvédelmi Szervezetek Nyugállományú Testülete, Salgótarján; II. Rákóczi Ferenc Nyugállományú Honvédek Egyesülete, Hatvan.

A „Pályázat – 2001” felhívásban követelményként az szerepel, hogy a felterjesztéseket illetve az elbírálásokat a MH Szociálpolitikai Alapítvány 1999-ben kiadott Tájékoztatója alapján kell végezni. A kuratórium ezt a követelményt enyhítve úgy döntött, hogy segélyt azoknak ad, akiknek a nyugdíja, illetve az egy főre jutó jövedelme nem magasabb, mint 40 000 Ft. Néhány esetben egyéni elbírálás alapján, még ettől a követelménytől is eltekintett.

Minden esetben (1 kivételével, ahol kiderült, hogy a pályázó ebben az évben már 2 alkalommal, más helyről kapott segélyt) kedvezően bírálta el a 80 év feletti pályázók segélykérelmét.

Végül is az elfogadott 51 pályázó számára a kuratórium 540 000 Ft segélyt folyósított.

1.d.) A haderő-átalakítás következtében, önhibájukon kívül hátrányos helyzetbe került hivatásos katonák és honvédségi közalkalmazottak megsegítésére pályázat nem érkezett.

A továbbiakban a tagegyesületeink, illetve tagjaink ebben a tárgyban célszerű, ha a felterjesztéseiket közvetlenül a MH Szociálpolitikai Alapítvány Kuratóriumához küldik meg, mivel sem a BEOSZ, sem a „Bajtársainkért” Alapítvány erre a célra pénzeszközökkel nem rendelkezik.

2.a.) Adomány honvédségi szervezetek

számára kategóriájába 5 pályázat érkezett, melyeket a kuratórium elutasított a következők szerint:

– A Honvéd Lenkey Alapítvány, Eger, sí-túrához kért támogatás nem egyezik meg a pályázati kiírás feltételeivel.

– Az MH Hajdú-Bihar Megyei Hadkiegészítő Parancsnokság pályázata a néhány sorakatonára, néhány hónapos szolgálati idejének jobbtételéhez, nem reális.

– A Honvéd Nyugállományú Klub felterjesztése a Vegyes Tüzér dd. részére, Pécs, adathiányos, nem értékelhető.

– A MH 32. Bp. őr és díszezred Rendészeti z. által kért videokamera, mint kiképzési segédeszköz, nem tartozik a pályázati feltételekhez.

– A Rendészeti és Őrszázlálj által kért színes TV és videomagnó azért nem teljesíthető, mert a „Pályázat – 2001” során a z. már kapott egy színes TV-t.

2.b.) Csak a BEOSZ-hoz tartozó szervezetek, nyugdíjas klubok számára 19 db adományt kértek, melyből a kuratórium 6 pályázatot elfogadott és 13-at elutasított.

Elutasította a nagy összegű kérelmeket, valamint azokat, amelyek nem kulturális anyagot képeznek, és azokat amelyek nem közösségi célokat szolgálnak. Nem kapott kedvező elbírálást az olyan pályázat sem, melyben évforduló megünnepléséhez, kirándulásokhoz kértek segítséget.

A kuratórium nagyra értékelte a Zrínyi Miklós Nemzetvédelmi Egyetem Tüzér Tanszékének és a Gábor áron Tüzér Bajtársi Egyesületnek közös pályázatát, mely szerint a tápióbicskei-nagykátai hagyományörző 48-as diák tüzér csákokkal, a mai tűzérseg éleslövészetére történő meghívással segítene. A kért 30 000 Ft-os támogatást 50 000 Ft-ra emelte.

Adományokra a kuratórium összesen 260 ezer Ft-ot fordított.

A „Pályázat – 2001” akció során tehát összesen 55 fő kapott segélyt 660 000 Ft értékben és 6 szervezet kapott 260 000 Ft értékű adományt.

Ismételten azt tapasztalhattuk, hogy a régiók vezetői és a tagegyesületeink vezetői nagy hozzáértéssel és önzetlen segíteni akarással végezték a „Pályázat – 2001” lebonyolítását. Öszinte köszönet jár ezért a munkáért. Mindenki, aki segélyt kapott és minden tagszervezetünk, amely adományt kapott, világosan tudjon róla, hogy a pályázatok kedvező elbírálására elsősorban a saját szervezetük vezetőinek köszönhető. A BEOSZ és az Alapítvány bizottságai csupán szervezik és bonyolítják ezeket az akciókat, azonban az érdemi munka a régióknál, a tagszervezeteknél folyik.

Befejezésül a BEOSZ Elnökség nevében és a „Bajtársainkért Alapítvány Kuratóriumának nevében őszinte szívvel gratulálók azoknak, akik valamilyen támogatásban részesültek és sajnálom, ha bárki rászoruló még nem kapott segélyt.

Fekete József nyá. ezredes
a BEOSZ szoc. biz. elnöke

Együttműködési megállapodás

(Tervezet)

A Bajtársi Egyesületek Országos Szövetsége és a Honvédségi Nyugdíjas Klubok Országos Szövetsége belátva, hogy nyugállományú, illetőleg nyugdíjas tagjaik érdekében kitűzött céljaik megvalósítását együttes, összehangolt tevékenységükkel sikeresebbé tehetik, az alábbiakban állapodnak meg:

1.) Az együttműködés céljai és feladatai:

a.) érdekérvényesítési tevékenységüket összehangolják, terveikről időben tájékoztatják egymást,

b.) programjaikon számítanak az együttműködő partner részvételére, fontosabb rendezvényeikre meghívják egymást,

c.) kiadványaikat megküldik egymásnak, azokban a partner részére is biztosítanak publikálási lehetőséget, esetenként közös kiadványt jelentetnek meg,

d.) előzetes egyeztetés után képviselik egymás érdekeit a hazai és a külföldi társadalmi szervezetekkel való kapcsolataikban,

e.) a tagok érdekképviselője kapcsán felmerülő értelmezési kérdésekben egyeztetik álláspontjukat,

f.) munkakapcsolataik eredményesebbé tétele érdekében egyes témákban munkacsoportot hoznak létre, a legfontosabb kérdéseket közös vezetői értekezleten tárgyalják meg.

2.) Az együttműködés eredményességét kétévenként értékelik.

3.) Felek nem gátolják tagszervezeteik másik szövetséghez való csatlakozását.

4.) A jelen Megállapodás határozatlan időre szól, a Felek a módosítását írásban kezdeményezhetik, felmondását egyoldalúan, írásban bejelenthetik.

5.) A Felek a tagjaikkal és a nagyobb nyilvánossággal a Megállapodást megismertetik.

6.) A Megállapodás mindkét Szövetség legmagasabb testületének jóváhagyása után lép hatályba. A jóváhagyásról a Felek értesítik egymást.

Sipos Géza nyá. ezredes
a BEOSZ elnöke

Kositzky Attila nyá. altábornagy
a HOKOSZ elnöke

Levél

A Honvédségi Nyugdíjasklub Országos Szövetsége Elnökének

Kositzky Attila nyá. Altábornagy Úr!

A HOKOSZ-Hírlevél 2001. május 2. évfolyam 2. sz. 2. és 3. oldalán meglepőde olvastuk – a BEOSZ-t érintően – a következőket:

1.) A HOKOSZ-BEOSZ együttműködési megállapodás kérdésében: „olyan döntés született: tegyünk meg egy kísérletet a megállapodás tető alá hozására”. Ezzel – véleményünk szerint – a szerző a BEOSZ-t az olvasók előtt olyan színben tünteti fel, mintha a BEOSZ nem akarná vagy vonakodna az együttműködési megállapodást megkötni.

2.) A Nyugdíjasklubok I. Országos Találkozójának összehívásával kapcsolatosan a szerző olyan megállapításokat tesz és olyan részletes programot közöl, amellyel az olvasók előtt és a klubok körében azt a látszatot kelti – ez által megtevesztve őket –, hogy a rendezvény kérdésében a két szövetség között valamiféle egyezség született, és a rendezvény megtartása a közölt program szerint és időben történik.

A valóság azonban az, hogy a fenti rendezvény ügyében a BEOSZ-al a cikk megírásáig semminemű és formájú egyeztetésre nem került sor.

Tisztelet Elnök Úr! Kérjük, hogy mindkét kérdésben jelenjen helyreigazítás a HOKOSZ lapjában.

A HOKOSZ-BEOSZ együttműködési megállapodás a terveknek és a szóbeli megállapodásoknak megfelelő ütemezésében történt és történik, a szerző pontatlanul fogalmazott, mert a HOKOSZ részéről e tárgyban „még egy kísérletet” nem kellett tenni.

A Nyugdíjasklubok I. Országos találkozójaival kapcsolatos rendezvény összehívásáról a BEOSZ elnökségével semminemű előzetes egyeztetésre nem került sor, ezért a közölt program és időpont a mi részünkről nem tekinthető véglegesnek.

Tisztelettel: Sipos Géza nyá. ezredes
BEOSZ elnöke

Daloló asszonyok dicsérete

A Honvéd Nyugdíjas Klub népdalköre első minősítése „aranyat” hozott

Zalaegerszeg – „Kék szalagból van a blúzom kötője”... – énekeltek szépen csengően a dalt a z asszonyok, ezúttal a próbán. Előtte már felhívták magukra a figyelmet azzal, hogy a közelmúltban Gellénházán rendezett népzenei találkozón, a megelőző fokozatokat úgymond „kikerülve”, egyből arany minősítésre értékelték szereplésüket a zsűri.

Az egerszegi Honvéd Nyugdíjas Klub népdalkörének vezetője, Hompó Sándorné vázolta alakulásuk körülményeit, szávaiból kiderül az is, hogy kerültek a honvédség kötelékébe.

– Voltunk néhányan, akik a ruhagyár kórusában énekelünk, Vajda Józsi bácsi vezetésével. Amikor megszűnt a gyárban az énekkar, felmerült, hogy jó lenne folytatni a közös éneklést. Mivel többen is tisztfeleségek vagyunk, arra gondoltunk, hogy eljövünk ide, a Honvéd Klubba, és elkezdjük a csoportot szervezni. Jelenleg 19-en vagyunk. 1995-ben alakultunk, azóta a városban több helyen is szerepelünk, azonban minősítésen most először vettünk részt. Lelkesen készültünk, de azzal a gondolattal mentünk, ha nem értünk el semmilyen fokozatot, akkor sem keseredünk el, a lényeg a részvétel. Bizony a legnagyobb meglepetésünkre aranyat kaptunk. Öröm volt hallani a zsűri dicséretét, azt mondták, elsőre arany fokozatot elérni, szinte példa nélküli... – újságolta büszkén a népdalkör vezetője.

Hálás szavakkal szól Vajda Józsi bácsiról, tőle nagyon sokat tanultak. Az ő gyűjtéseiből állították össze a bemutatón előadott, szerelemről szóló két dalszöveget is. A válogatásnál természetesen fi-

gyelemben kell venni, hogy női énekkarról van szó. Nem titok, gondoltak már arra, hogy szervezhetnének férfiakat is, ám ez nem tűnik egyszerű feladatnak. Addig is gyarapítják repertoárjukat, s dalolnak szívvel-lélekkel.

– Örömmel járok ide, kezdettől bekapcsolódtam a népdalkörbe. Én „csak” dolgoztam a ruhagyárban, nem voltam tagja az énekkarnak. Nemcsak dalolni szeretek, ha úgy adódik, szívesen szavalok. Jó a kollektíva, a klub kulturális csoportjával a városi farsangon a Ludas Matyit játszottuk. Én voltam a Döbrögi... Hát ilyen bolondságokban is benne vagyunk...⁹ osztotta meg élményeit Nagy Jánosné. – Boldog vagyok, hogy megalakult ez a népdalkör, s itt folytathatom az éneklést. A férjemet több mint tíz éve elveszítettem, úgy érzem, általa ide tartozom a honvédséghez. Jól érzem magam a közösségben, azt hiszem, szükség van egy ilyen vidám, jókedvű társaságra – fogalmazott Kovács Józsefné.

Horváth Istvánné szólót énekel az egyik dalszövegben.

– Először furcsa volt ez a szerep, úgy érzi az ember, mintha kicsit összeszorulna a torka, s nem tudná úgy kiadni a hangot, mint a közös énekléskor. De mostanra már megszoktam, mint ahogyan azt is, hogy ismét népdalköre járok...

S elkezdte énekelni az „Édesanyám mondta nékem, minek a szerető nékem” kezdetű dalt... Majd a többiek is bekapcsolódtak, s együtt énekeltek a refrént.

– Ugye gyönyörű? – kérdezték szinte egyszerre.

Hompó Sándorné fontosnak tartja elmondani, hogy szakmailag nincsenek magukra hagyva, a Megyei Művelődési és Ifjúsági Központ népzenei tanácsadója, dr. Paragi János hasznos ötletekkel segíti a munkájukat. Amikor először hallotta őket, azt kérdezte:

– Ilyen hanganyaggal hol voltak eddig...?

Sinkovics Eta

Kezdeményezzük a Generációk közötti szolidaritás Önsegélyző Pénztárának létrehozását

A Honvédszakszervezet kezdeményezi a Generációk Közötti Szolidaritás Önsegélyező pénztárának létrehozását. Az Országos Választmány határozatának megfelelően megkezdődött a pénztár szervezése.

Az alapítás gondolatához „máris” támogatólag csatlakozott a Bajtársi Egyesületek Országos Szövetsége, a Magyar Honvédség Szociálpolitikai Alapítványa.

Tárgyalásokat folytatunk a Szociális és Családügyi Minisztériummal, az Időügyi Tanáccsal, a nyugdíjasok Országos Szövetségével, a Magyar Honvédség egyéb nyugdíjas szervezeteivel.

Kezdeményezőleg lépünk fel a Honvédelmi Minisztérium fele a Pénztár alapításának és a nyugdíjállományúak és özvegyek támogatásának kérdésében.

Miben segíthet az Önsegélyező Pénztár?

Vannak nehéz élethelyzete, amikor nem várt kiadások merülnek fel, amelyek az átlagos családot, vagy akár egyedülálló személyt különösen megterhelik, és szinte áthidalhatatlan probléma elé állítják. Sok esetben nincs is kihez fordulni, hiszen az emberek azt tapasztalják, hogy a környezetükben élők maguk is megélhetési gondokkal küszködnek, így nincs módjuk még átmeneti segítségnyújtásra sem.

Mi tehát a megoldás?

Generációk Együtt – Egymásért Egy Pénztárban!

Egy olyan közösség létrehozása, amelynek tagjai felkészülnek arra, hogy maguk és társaik átmeneti pénzügyi gondjait a közösen gyűjtött tőkéből finanszírozzák. Ez nem más, mint az állami kedvezményekkel támogatott előtakarékoság a rossz napokra. Ezt a szervezetet úgy hívják: Önsegélyező pénztár. A pénztár működési alapelvei közül csak néhányat emeltünk ki:

Szolidaritás, önkéntesség, kölcsönösség, önkormányzatiság.

A szolidaritás azt jelenti, hogy a pénztár mindig az éppen rászoruló segítségére siet a közös tőkéből nyújtott támogatással. A pénztári

tagságot mindenki önként vállalja és egyben elismer, hogy kölcsönösen mindenkit megillet a segítség, ha éppen rossz helyzetben van. A pénztár működtetését pedig a tagok közül választott vezetők végzik, ami az önkormányzatiság elvének megfelel.

A Generációk Közötti Szolidaritás Önsegélyező Pénztára érdemi megoldást kínál arra, hogy a nyugdíjas társadalom is bekapcsolódhasson az önkéntes, kölcsönös biztosító pénztári rendszerbe.

A törvényességnek maximálisan eleget tevő pénztár egyedi konstrukciójával olyan szolgáltatások nyújtására képes, amely pénzügyileg is előnyös környezetben az idős kor problémáit enyhíthetik.

A pénztári konstrukció lehetővé teszi a 30%-os SZJA kedvezmény igénybevételét, 100 000 Ft/év összeg erejéig.

Tervezett szolgáltatások:

I. szolgáltatási csomag:

- a.) temetkezési segély,
- b.) hátramaradottak támogatása.

Kötelező tagdíj 500 Ft/hó, e feletti befizetés lehetséges.

A tagdíjak 100%-ban az egyéni számla szolidaritási részére kerülnek. a szolgáltatások teljes egészében szolidaritási rész terhére kerülnek kiegyenlítésre. A kötelező tagdíj feletti befizetés kerül egyéni rendelkezésű számlarészre, ami kiegészítheti az alapszolgáltatást.

II. Szolgáltatási Csomag:

- 2.1. Temetkezési segély
 - 2.2. Gyógyszer ártámogatás
 - 2.3. Gyógyászati segédeszköz árának támogatása
 - 2.4. Ápolási költség hozzájárulás
 - 2.5. Hátramaradottak támogatása.
- Kötelező tagdíj 2000 Ft/ó. E feletti befizetés lehetséges.

A Pénztár tagsági köre:

Minden magyar állampolgár – aktív és nyugállományú.

A pénztárat a tagsággal járó kötelezettséget vállaló tagok alakítják. Alapszabályukban meghatározzák a működés legfontosabb követelményeit, mely alapszabály érvényességét és a működés jogszerűségét a bíróság hagyja jóvá. A megalakulással egy időben megválasztják a pénztár vezetőségét (igazgató tanács), ellenőrző szervezetét. Döntenek a havonta fizetendő tagdíjról és a tagdíjakból felhalmozódó tőke felhasználásáról (a pénztár szolgáltatásairól).

A havi rendszerességgel fizetett tagdíj is jelenti majd azt a tőkét, amelyből szükséghelyzetben segítség nyújtható.

A Pénztár lehetővé teszi tagjai számára:

- Az állami támogatás igénybevételét
- az öngondoskodást, az előtakarékoságot
- A megtakarított összegek szakszerű befektetését, gyarapítását.
- hosszabb távra a pénztár által üzemeltetett nyugdíjas ház, ápolás otthon igénybevételét valamint a szolgáltatások kiterjesztésével azok széles skálájának igénybevételét.
- a pénztár lehetővé teszi a jelenlegi vagy volt munkáltatók részére az adott tagság, kör célzott támogatását is.

A Pénztár alakuló közgyűlésére 2001. október 1-jén kerül sor, ahol elfogadásra kerül a Pénztár alapszabálya.

Pusztai Lajos
szociális ügyvivő

ÜDÜLÉSI LEHETŐSÉGEK

A HOSZ által szervezett üdülési lehetőségek és térítési díjak:

Tarnaméra:

A vendégek elhelyezése 4 személyes faházakban / 6 db faház hideg-melegvizes, zuhanyozó + WC, 2 db faház hidegvizes mosdó, közös zuhanyzó+WC használat/ biztosított.

Főzési lehetősége a helyszínen, külön igény szerint éttermi étkezés lehetőségét biztosítjuk.

Az üdülő szomszédságában termálvizes fürdő található.

Megközelíthető gépjárművel M-3-as autópályán, Gyöngyösön át Karácsond irányában.

A HOSZ a tarnamérai üdülőben 2001. július. 21-től 10napos gyermektábort szervez.

A táborban teljes ellátást biztosítunk.

Irányár program függvényében: 1500Ft/fő/nap, HOSZ tagok gyermekeinek 1200Ft/fő/nap.

Békésszentandrás:

A vendégek elhelyezése 6 db 4 személyes faházban történik. A házakban hideg-melegvizes zuhany, WC valamint hűtő és elektromos főzőlap található.

Ágynemű huzatot, törülközőt a vendégnek kell biztosítani.

Főzési lehetőség a faházakban, külön igény szerint éttermi étkezés lehetőségét biztosítjuk.

Az üdülő közvetlenül a Kőrös holtágának partján található, amely fürdési, horgászási lehetőséget biztosít.

Cserkesszőlő:

Elhelyezés 3 db négyszemélyes - kőházban lévő - szobában. A szobában mosdó, gázfőzőlap található. Fürdési lehetőség és WC külön épületben biztosított. Étkezés közös étkező helységben.

Megközelíthető gépjárművel a 44-es számú főútvonalon Kecskemét Szarvas – Békéscsaba útvonalon.

Magyarhertelend:

Elhelyezés 2 db 2 felnőtt + 1 gyermek elhelyezésére alkalmas faházban. Faházak fürdőszobával, WC-vel ellátottak. Helyben főzési lehetőség nem biztosított. Az üdülő erdőszélén, termálfürdő mellett az Orfűi-tótól 10 km-re található.

Gárdonyi kemping:

5 db sátorhely bérelhető. Az kemping a Velencei-tó partján található.

Az idegenforgalmi adót a térítési díjak nem tartalmazzák. A férőhelyeket június 15-től lehet 2 hetes turnusokban igénybe venni, amely megbontható.

Részletes felvilágosítást a HOSZ központi irodájától a 06 1 350 7671 illetve a 02 11 7525 HM számon lehet kérni.

A VETERÁN

Szlovén veteránok Fehérváron

A Székesfehérvári Honvéd Nyugállományúak Klubja és a Muraszombati Szlovén Veterán Harci Szövetség két éve baráti együttműködési megállapodást írt alá. Az együttműködés jegyében nemrégiben a szlovén veteránok négyfős küldöttsége járt Székesfehérváron, viszonzva a fehérvári obszitosok tavalyi látogatását. A baráti találkozón a veteránok beszámoltak egymás munkájáról, és ismertették a jövőre vonatkozó terveiket.

A szlovén vendégek megismerkedtek Székesfehérvár történelmi nevezetességeivel, gyönyörködtek a belváros műemlék jellegű épületeiben, és ellátogattak a Bory-várba is. A két csapat pisztolylövészetén a fehérvári Honvéd Nyugállományú Klub csapatának sikerült visszavágni a tavalyi maribori vereségért. A szlovén veteránok a búcsúzáskor meghívót adtak át a szövetségük 10. évfordulójára rendezett ünnepségre.

Jobbágy Antal
ny. ezredes

Könyvjelző

Könyv

Toma Andrásról

Az utolsó magyar hadifogoly, a hetvenhat éves Toma András neve annak idején bejárta az egész világsajtót. Sorsa, rendhagyó élettörténete, a tatárföldi elmeógyógyintézetben ötvenhárom évig tartó kínládása és mesebe illő hazatérése sokakat meghatót, sajnálatot és csodálatot váltott ki az emberekből.

Erdős László alezredes – aki a Honvédelmi Minisztérium megbízásából a múlt év augusztusában fáradhatatlan kutatómunkával elősegítette Toma András végleges hazaérkezését és féltestvéreinek megtalálását – most A hadifogoly címmel könyvet írt. A HM Zrínyi Kommunikációs Szolgáltató Kht. gondozásában hamarosan

megjelenő könyvben a szerző térkép-vázlatokkal, fényképekkel illusztrálva részletesen beszámol arról, hogy Toma András „angyalbörbe” bűjtatva milyen útvonalon jutott el katonai alakulatával Lengyelországba, s hadifogolyként milyen állomásokon keresztül került 1947-ben a kutyelnyicsi elmeógyógyintézetbe, majd hogyan vezetett az útja hazáig.

Erdős László – aki az elmúlt hónapokban egyik legkedvesebb barátja lett Toma Andrásnak és előkerült féltestvéreinek, Toma Annának, valamint Toma Jánosnak – visszaemlékezésében felidézi Bandi bácsi hazahozatalának izgalmas eseményeit. S ami külön érdekesség: a szerző részletesen beszámol Toma András mai életéről, hétköznapiaink emlékeztető eseményeiről és anyagi körülményeinek jobbrafordításáról.

A Bajtársi Egyesületek Országos Szövetségének tájékoztatója

Felelős kiadó: Sipos Géza ezredes, a Beosz elnöke. Szerkesztők: Dr. Herczeg Ottó és Kacsó Lajos
Cím: 1440 Budapest, Pf.: 22.